

Elifsiz Kalan Hikâye

– DursunTİFTİK · 09 Aralık 2012

*****Yüreğim için diktiğin elbiseyi kendi elinle söktün
*****Söğüşlük duruma getirdin duygularımı
*****Sövgülere sığınma yalandan
*****Kendin acıttın aynadaki cânını
*****Şimdi akıntıya emânet ediyorsun kanını

Şaha kalkmış savaş atı barış yolcusu yaya
Doğu hüznün yüzüyle bakıyor robotlaşan batıya

Mâvi evrenin tüm cisimlerini yaktı zâlimler
Hüzzam ezgiler çınılıyor gökkubbede
Siyah bir ağıt dolaşıyor caddelerde

Karanlığın da atmosferi olmasaydı
Nefes alamayacaktı kardeş kaldırımlar
Vuslata giden yolda sıklaşamayacaktı adımlar

Kalemdânda sakladığım kimliğimin kalemi

Ne olur elifsiz bırakma hikâyemizi
Hâin kalemşörlere karşı koru bizi
Damar damar nâz aksın sevgilinin nazarından
Gül kokusu yayılsın vuslatın pazarından

"Bir bomba sesi duyuluverdi çok yakından "

Dursun Tiftik